

A DM DÉLMAGYARORSZÁG POSTALÁDÁJA

Gyakorta büszkélkedünk teljes joggal azért, hogy olvasóinknak sokszor ad kezébe tollat a közérdek. Az azonban már igencsak elgondolkodtat bennünket, amikor személyes ügyekben fordulnak hozzánk olvasóink. Féltreírás ne essék! Nem akkor töpreng az ember, ha valaki ügyes-bajos dolgának nehézkes intézéséért, a hivatali vagy vállalati bürokrácia miatt panaszkodik. Az elgondolkodtat el, ha pár ember ügye kerül hozzánk, „segítsünk” jelszóval. Például Shey Nándorné panaszkodik, a Tavasz utca 22. számú — az ő szomszédságában levő ház egyik lakójának kutyájára. Azt írja: dolgozó, idős asszony. Egész nyáron csukott ablakok mögött kell élnie, mert a szomszéd kutyája éjjelente dühös csaholással marja a kerítést. Nem tud pihenni. Kéri, segítsünk rajta, mert ő hiába szolt a szomszédnak, hiába írt a II. kerületi tanácsi hivatalnak, a helyzet nem változott.

Szívesen segítenénk, csak hát mi nem vagyunk hatóság. No, meg az ilyesmit legjobban néhány baráti szó és némi segítőkészség intézheti el. Mi csak abban bízhatunk, hogy a szomszéd emberi kötelességének tartja: csendet tartson házatán és éjjelente ne zavarja kutyája mások nyugalma. Ezt természetesen nemcsak emberbaráti jóindulat, hanem a csendháborításra vonatkozó rendeletek is diktálnak. Csak az a kár, hogy az ilyen ügyeket nem lehet egy-két baráti, jószomszédi szóval megoldani.

Csendháborítás

Szinte mindenki kényes hogy július 17-én este a éjszakai nyugalma. Senki MÉK irodaházában esküvőt sem veszi jónéven, ha az rendeztek. Illetve ez nem is utcákon felcsapó, többnyire lett volna baj, csakhat az esküvőből hajnalában utcaból lett, ami nem zajlott a legcsendesebben. Olvasónk a rendeleket és az emberi együttélés iratlan szabályaitra hivatkozik. Intézkedést Dr. Zoltán Róbert (Deák Ferenc utca 2.), is hasonló esetek miatt panaszkodik. Amiatt, nek íme helyt adtunk.

Piac és kofák

Csiszár Géza (Marx tér 17.) olvasónk piac-ügyben kér intézkedést. Azt írja, hogy a kofák, már kora reggel felvásárolják a friss és szép árut a kistermelőktől, és azt később busás haszonnal értékesítik. Úgy, hogy mire a háziasszonyok a piac-

ra mennek, már csak a maradékból válogathatnak a kistermelőknél. Az árusoknál rengeteg a friss áru, csak éppen jóval drágábban. Olvasónk intézkedést sürget, legalább a magánkereskedők felvásárlási idejének korlátozását kéri.

Az érdekeltek hozzászólnak

— Hogy bennünket kitiltsanak a belvárosból? Kész röhej!

Emberélet — méterben

„Csak másfél méteren múlt” — írja levelében Kőhegyi Sándor Vörösmarty utca 3. alatt lakó olvasónk —, hogy Újszegeden, a gyermekgondozó és a felvonulási épületeknél levő sarkon, a Balfasoron az FA 82-04 rendszámú, szabálytalanul kanyarodó teherautó el nem ütött egy motorost. A gépkocsivezetőt nem nagyon érdekelhette az ügy — írja olvasónk —, mert megállás nélkül továbbhajtott. Azt sem nézte meg, történt-e valami baj. Olvasónk azt kéri,

közöljük levelét, hátha elgondolkodik a hibás sofőr. Mi csak annyit fűznénk hozzá mindehhez, hogy ez nem a legjobb módja az elgondolkodtatásnak. Az mindenképpen becsülendő, hogy olvasónk vette a fáradságot, és tollat fogott egy ötlet csak nézőként érintő ügyben. De mégjobban tette volna, ha a rendőrség közlekedésrendészetének ír, két tanú nevét is mellékelve. Az „elgondolkodás” nyilván sikeresebb lett volna némi pénzbüntetéssel is serkentve.

Válaszol az illetékes

Július 21-i Postaládánkban Hernádi András olvasónk Repülő-Presszóra vonatkozó véleményének adtunk helyt. Szabó József, a Csongrád megyei Vendéglátóipari Vállalat igazgatója levelében sajnálkozását fejezi ki. Egyben közölte, hogy az ügyet még az írás megjelenésének napján kivizsgál-

tatta, és a vétkes dolgozót felelősségre vonják. Csattanós választ kaptak, a Dankó Pista utca lakói, a multheti Postaládánkban közzétett levelükre. A II. kerületi tanácsi hivataligazgatási osztályától kapott határozat szerint ugyanis a levegőt „illatosító” Dunai Józsefet 3 ezer forintos pénzbírsággal sújtották.

Üzenetek

Bullás János (Zrínyi utca 10.) olvasónk kérdése egyelőre biztos választ nem tudunk adni. Azt, hogy a Központi Könyvtár építésekor a Zrínyi utca 2. és 10. számú sarkházakat lebontják-e, csak a kiviteli tervek elkészülte után fogjuk biztosan tudni. A tervpályázaton ugyanis csak javaslatok születtek. Bende Egon (Hajnóczy utca 13.) olvasónk arról érdeklődik, kaphat-e valahol tanácsot a kerti virágok kezelésére és betegségei

gyógyítására vonatkozóan. A vetőmagboltban, vagy akár a fűvészkerben valószínűleg szívesen segítenének olvasónk gondjain. Ábrahám Lajosné (Tardján 305.) írásunkhoz küldött kiegészítéseit köszönjük, alkalomadtán felhasználjuk. Polgár Péter (Vár utca 11.) véleményével egyetértünk, a Kossuth Hálalásztári Szövetkezet sellőpincérlány reklámjának valóban inkább egy giccskiállításnak lenne helye.

Ismét az IKV

Szalai László (Hajnóczy utca 15.) olvasónk az Ingatlankezelő Vállalat lassú és körülményes ügyintézése miatt perel. Nem elsőként teszi ezt, hiszen e vállalat már sok ember kezébe adott tollat elintéztett ügyirat helyett. Olvasónk azt írja, hogy június 29-én levelében kérte a lakbérhozzájárulási lap megküldését. Július 12-én már személyesen is bent járt, a Petőfi Sándor sugárút 5. alatt levő házkezelőségén. Az ügy intézője azt mondta neki, másnap postára adja a lapot. Csakhát, úgy látszik, ez nem sikerült. Olvasónk emellett még lakáskulcsát is hiányolja, amely szórón-szállán eltűnt a vállalatnál.

Levélíróink sok más dolgotban is írt nekünk. Javaslatokat, észmeftatásokat közlünk, ha néhányal közlünk — például az ifjúság problémája — nem is értünk egyet.

Európai középiskolások szemináriuma Budapesten

„A tanuláshoz való jogért, jövőnkért, egy békés Európa jövődó társadalmáért...” — ezeknek a gondolatoknak jegyében kezdődött meg tegnap délelőtt a DIVSZ budapesti székházában az európai középiskolások szemináriuma. A tanácskozás első napján hangzott el dr. Medgyes Bélának, a Művelődésügyi Minisztérium helyettes főosztályvezetőjének előadása a magyar középiskolai oktatási rendszerről, s kedden hallgatták meg a résztvevők Borbély Gábor, a KISZ Központi Bizottságának osztályvezetőjét, aki a középiskolások helye és szerepe a társadalomban címmel tartott előadást.

Ifjúsági napok — ötödször

Háromféle programvariációval várja az ország minden részéből összeseregülő mintegy hétezer fiatal a szegedi ifjúsági napok immár ötödszörre sorra kerülő rendezvénysorozata.

A fesztiválvárosba 12 országos gyűjtőállomásról érkeznek meg az ifjúsági napok fiatal vendégei, akik először július 31-én, szombaton délután a Széchenyi téri hagyományos karneváli felvonulást tekintik meg. Ugyanezen a napon este a szabadtéri játékok soron következő előadása, a Magyar Állami Népi Együttes *Ecseri lakodalmas* című jubileumi műsora fogja szórakoztatni a népes vendégsereget.

Másnap, augusztus 1-én, vasárnap a szintén hagyományos Expressz Shaw '71 című vidám zenés műsor gazdagítja az ifjúsági napok programját; ezt a rendezvényt az újszegedi szabadtéri színpadon többször egymás után megismétlik.

Újdonsága a szegedi ifjúsági napoknak, hogy augusztus 2-án, hétfőn délelőtt 10 órától a Salgótarjánban megtartott V. országos amatőr könnyűzenei fesztivál díjasainak műsorát láthatják hallhatják azok a fiatalok, akik a háromnapos programra jelentkeztek.

A hagyományokhoz híven a részvételi jegy felmutatása ellenében az idei nyáron is díjtalanul utazhatnak az ifjúsági napok vendégei a szegedi villamosokon, s azok a fiatalok, akik a tavalyi részvételi jegyüket megőrizték — mint „törzsvendégek” — az Expressz megyei kiadatszámaiban történő jelentkezéssel a teljes részvételi díjból 5 százalékos árkedvezményt kapnak.

Peskó György orgonahangversenye

Peskó György mint karvezető ez év tavaszán jelentős sikerrel mutatkozott be Szeged közönségének. Hétfőn este az orgonapadhoz ült, és játékaival egycsapásra meghódította nagyszámú hallgatóit. Művészi mértékű tartás, a formaépítkezés belső egyensúlya és a stílusok hibátlan, mindvégig muzsikáló értelmezése azok a jellemzők, amelyek az előadást színessé és tartalmassá avatták. A hangszerez virtuozitás tökéletesen szerencsés párosult a hangzás tisztaságával, a jól átgondolt regiszterkezelés folyamán nyaként. J. S. Bach h-moll

prelúdium és fúgájával indult a műsor, amely számról számrá fokozódó hatással vezetett el Liszt grandiózus programköteményéig. G. F. Händel egyik „német áriá”-jában Szőkefalvi Nagy Katalin csengő szopránja, zenei biztonsága és az átélés mély ösztinésége szerzett a hallgatóságnak nem mindennapi élményt. A ritkán hallható kamaraműbe egy koncertáló oboaszólamot is illesztett a zeneszerző, amit Nagy Imre, a Szegedi Szimfonikus Zenekar kiváló szólistája szólaltatott meg az énekhez való hangszínbeli alkalmazko-

dással, Peskó György zene-kart pótló, eleven kíséretével. Bach monumentális *Esz-dúr prelúdiuma* és a híres harmas fúga a dinamikai kontrasztok között sem áldozott fel semmit világos szerkesztéséből. A BACH névből készült Liszt *Prelúdium és Fúga* magával ragadó rögtönzésére egy Adagio tétel igazi romantikus lírája adott meghatározó választ, majd a zeneköltő egyik lányának emlékére szerzett variációk (*Weinen, Klagen*), s főként a Bach-korál elhaló hangjainak varázsa tett pontot számunk egyik orgonaremeke-hez.

Szatmári Géza

Dózsa: Bessenyei Ferenc

Már Szegeden van, de mi még Pesten találkoztunk egy olyan napon, amikor Bessenyei Ferencnek alig volt valami dolga. Legalábbis így mondta reggel fél kilenckor. Először 11-re beszélünk meg találkozót, később azonban — többszöri telefonváltás után — kiderült, csak este 7-kor találkozhatunk. A rövidnek ígérkező filmgyári munka elhúzódtott.

Ilyen volt a könnyű nap; a művész fáradtan és komolyan jött a randevúra. S ilyen lesz az egész nyár. A Margitszigeten az *Uri muri Szakhamy* Zoltánját játszotta, Szegeden két szerep várja, a *Csinom Palkó Balogh Ádámja* és a *Dózsa*.

— Mi lesz így a nyári pihenéssel?

— Nem hiszek a nyaralásban. Nem tudok mit csinálni. Üljek a Balaton partján és nézzem a vizet? A tétiesség engem untat és idegesít. A kedvemre való munka akármilyen nyaralásnál jobban pihentet. Az olyan, mint például a szegedi.

— A szabadtéri megiscsak különleges műfaj. Nem kíván ez bizonyos erőttöbbletet?

— Különleges műfaj? Miért lenne különleges? A színház szabadtéren született. Persze a színész, aki szabadtéren játszik, csak úgy érezheti, hogy csakugyan a színház születésével találkozik, ha művészi értelemben jó a színpad és jó a nézőtér. Például olyan, mint a görögöké, ahol a nézőtér minden pontján tökéletesen lehetett hallani még a színészi sóhaját is. Nem kell félni a szabadtértől...

— Olyan szerepben, mint a Dózsa, csakugyan nem...

— Ilyes drámáját az egyik legerősebb magyar dráma-érzem: a Bánk bánhoz hasonlítható. 1956-ban, amikor a budapesti Nemzeti színpadán először játszottuk, azért volt nagy esemény a bemutatója, mert az új magyar drámairodalom abban az időben jelentkezőt először nagy formátumú művekké. A drámát azóta nem játszották. Jó lenne, ha most a szegedi szabadtéri után ismét műsorra tűznék.

— Mi a legfontosabb ebben a drámában?

— Dózsa alakja. Nemcsak azért, mert az ő forradalma a korai parasztháborúk között a legnagyobb, s nemcsak azért mert internacionalista volt, hiszen minden Duna menti nép részt vett benne, hanem mindenképp — természetesen ezzel együtt — azért, mert az ő alakjában és forradalmában valósult meg az, hogy magyarnak lenni nem faji, hanem erkölcsi kérdés. Ilyes elévülhetetlen érdeme, hogy ezt a gondolatot rendkívüli

intenzitással fejezte ki drámájában.

— Mit érez a legfontosabbnak a szerepformálásban?

— A közérthetőséget. Világosan szeretnék beszélni arról a hősiességről, amelyel mi már csak a köztereken, szobrokban megfogalmazva találkozhatunk. A dráma hatalmas és hiteles történelmi lecke, tanulására és tanulásra egyaránt alkalmas. De csak nyilván akkor, ha közérthetőségre törekszünk, amit a szegedi szabadtéri természete egyébként meg is követeli.

— És a Balogh Ádám?

— Nagyon kedves szerep. A figura közel áll hozzám. Az ének már nehezebb ügy. Előtte híres énekesek játszották a szerepet, s ez nagyon megnehezíti a dolgom. Remélem majd, hogy szólamommal mindig időben lépsek be. Az előadást maga a szerző, Farkas Ferenc vezényli, s nem hiszem, hogy máskor intene be, mint amikor kell. Ezzel persze már eleve minden felelősséget ráhárítok...

Ö. L.